

Beslutningsforslag nr. B 78. Fremsat den 15. marts 1994 af Peter Hansen-Nord (V), Charlotte Antonsen (V), Pia Larsen (V), Flemming Hansen (KF), Kirkegaard (KF), Aagaard (KF), Kim Behnke (FP) og Aage Brusgaard (FP)

Forslag til folketingsbeslutning

om ophævelse af CO₂-afgifterne med tilhørende tilskudsordninger og justering af energiafgifterne

Folketinget opfordrer regeringen til snarest at fremsætte de nødvendige lovforslag med henblik på at ophæve CO₂-afgifterne med til-

hørende tilskudsordninger og at føre energiafgifterne tilbage til niveauet før CO₂-afgifterne.

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Det overordnede formål med beslutningsforslaget er at forbedre erhvervenes konkurrenceevne ved at bringe energibeskatningen på niveau og i overensstemmelse med de udviklingstendenser, der er fremherskende på vore vigtigste eksportmarkeder og i de lande, Danmark importerer mest fra.

Ophæves CO₂-afgiften, lettes erhvervenes energiregning for ca. 1 mia. kr.

For private betyder beslutningsforslaget om at justere energiafgifterne billigere elektricitet og billigere kulbaseret fjernvarme. Energiregningen for husholdninger m.v. reduceres med ca. 800 mio. kr. Husholdninger m.v. omfatter ud over private de institutioner og ikkemomsregistrerede virksomheder, der i dag betaler energiafgift.

Forslagsstillerne må konstatere, at forventningerne fra partierne (S, SF og RV) bag den omfattende CO₂-lovgivning fra december 1991 om øget harmonisering af CO₂-miljøafgift på EU-plan har slået fejl. Både energi- og miljøministerens anstrengelser i EU og på OECD-niveau har fået den stik modsatte effekt. Man kan være så langt foran alle, at det på forhånd er umuligt at opnå en dialog, samtidig med at man forlods svækker sin forhandlingsposition.

Danmark må derfor have en »ny start« og komme på »ret kurs igen«, hvis EU-partnerne skal overbevises om CO₂-afgiftens berettigelse. Nationalt har administrationen over for erhvervslivet med henblik på 3 pct.-promsreglen og de planlagte skærpelser ifølge forslag til lov om ændring af forskellige afgiftslove m.v. (L 125) fremsat af skatteministeren vist sig så indviklede og tilfældige, at alle var bedst tjent med at få dette bureaukrati afskaffet hurtigst muligt og dermed give erhvervslivet ny tro på, at Danmark ikke nationalt bremser op for det internationale opsving, som er på vej.

1. Frivillige aftaler i stedet for CO₂-afgifter

Energipolitisk er der plads til den foreslåede omlægning. Bl.a. kunne energiministeren i sin status for opfølgningen af Energi 2000 fra april 1993 konkludere: »Aktuelt skønnes udviklingen i produktionserhvervenes energiforbrug således at blive lavere end forventet i Energi 2000«.

I det hele taget er adfærdsreguleringen ved hjælp af isolerede danske miljøafgifter på energi overvurderet, og kun internationalt afstemte afgifter vil have mærkbar betydning for den teknologiske udvikling hen mod mindre energiforbrugende apparater og udstyr.

Fjernes CO₂-afgifterne, vil vejen være banet for indgåelse af frivillige aftaler med erhvervsorganisationer, brancheforeninger og enkeltvirksomheder om energibesparelser og brug af renere brændsler. Sådanne aftaler er med succes anvendt i Holland i stedet for højere afgifter.

2. Udviklingen i udlandet

Bortset fra energi til transport går udviklingen internationalt ikke mod højere afgifter. Enten er der tale om status quo eller faldende afgiftstryk.

I Sverige er elafgiften for industri fjernet, og CO₂-afgifterne sat betydeligt ned. Svensk industris energiregning er på denne måde lettet for ca. 3,7 mia. skr. fra 1991 til 1993.

I Norge er afgiften på fuelolie nu kun to tredjedele af, hvad den var, da den var højest, og elafgiften er reduceret til en syvendedel. Det har fra 1992 til 1994 kappet ca. 1,5 mia. nkr. af norsk industris energiregning.

I England har regeringen fremlagt en energiplan, der lever op til Riokonferencens mål om en stabilisering af CO₂-udslippet inden år 2000, vel at mærke uden brug af ekstra afgifter på erhvervslivets energi.

England har nu også energipolitisk styrke til fortsat at modsætte sig EU's fælles grønne afgifter.

Kun Tyskland har et afgiftstryk, der stort set svarer til det danske. Til gengæld fastsættes elprisen i de energitunge erhverv individuelt alt efter den enkelte virksomheds konkurrencesituation og finansielle styrke. Uanset at der skal anvendes dyre tyske kul, er der således eksempler på langt lavere elpriser end dem, dansk erhvervsliv må betale. Hertil kommer en voksende forståelse for, at der må ske en omlægning af afgiftssystemet, så industrien lettes.

Endelig gælder det, at der ikke er afgift på el i 17 af 23 OECD-lande.

3. Justering af energiafgifterne

I forbindelse med introduktionen af CO₂-afgifterne blev energiafgifterne justeret.

Med beslutningsforslaget lægges der op til, at energiafgifterne føres tilbage til niveauet før CO₂-afgifterne. Det betyder billigere el og billigere kulbaseret varme til husholdningerne m.v. Det forudsættes i øvrigt, at naturgasselskaberne fortsætter med at sælge gassen til priser, der er lavere end prisen på olie, som det er tilfældet i dag.

Afgiftssatserne for de vigtigste brændsler udgør herefter i 1994:

Fyringsolie	1.760 kr./1.000 l
Fuelolie	1.980 kr./ton
Kul	765 kr./ton
Elektricitet	36 øre/kWh
Elvarme	32,5 øre/kWh

4. Provenuvirkninger

Forslaget til folketingsbeslutning betyder, at energiregningen for husholdninger m.v. nedsættes med ca. 800 mio. kr. i 1994-afgiftsniveau, og at erhvervslivet hvert år lettes for 1 mia. kr. netto i CO₂-afgifter.

Da beslutningsforslaget samtidig ophæver ordningerne om tilskud til omstilling til kraftvarme, tilskud til færdiggørelse af fjernvarmenet, tilskud til kraftvarme i ældre boliger, tilskud til energibesparelser i erhvervslivet samt tilskud til elproduktion på i alt ca. 775 mio. kr., bliver den samlede provenuvirkning for staten en mindre indtægt på ca. 1 mia. kr. i 1994-afgiftsniveau.

Beslutningsforslaget lægger i øvrigt op til, at ordningen med statstilskud til elproduktion erstattes af den tilskudsordning til vedvarende energi, der var gældende før CO₂-lovene blev indført.

Forslagstillerne er indstillet på at indgå forhandlinger med henblik på at finde kompenserende besparelser, der imødegår forslagets provenuvirkninger for statskassen.